

A mi történetünk

2021 július 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hamarosan kiderül, mire elég a nulla teljesítmény.

A politikában jóval nagyobb a jelentősége a saját narratívának, mint a való életben. Ha ugyanis a barátommal vagy a szomszédoddal beszélgetek, akkor – optimális esetben – elmondjuk a véleményünket valamiről, meghallgatjuk a másikat, aztán szépen hazamegyünk abban a tudatban, hogy igazunk van, a másik pedig értetlen marha.

Hiszen magyarok lennénk, vagy mi a szösz: olyasmi pedig párducos Árpád óta nem esett meg a honban, hogy közéleti vitában igazat adnánk egy másik magyarnak.

Ezzel szemben a politikában nem egyszerre egyetértésre vagy egyet nem értésre megy ki a játék, valójában csak annak hallatszik a hangja, aki a saját történetét mondja. És ha az a történet elég meggyőző vagy érdekes, ha az emberek többsége egyetért a tálalás módjával, idetézésével, ha a történet tartalmát igaznak találja, akkor a politikai ellenfélnek össze kell kapnia magát, amennyiben szorítóban szeretné tölteni a következő menetet is.

A hazai baloldal legnagyobb rákfenéje, hogy vezetők tökéletesen alkalmatlanok, hülyék és impotensek. Ha valaki túlzottan szigorúnak találná ezt a minősítést, egy pillanatra révedjen vissza *Kunhalmi Ágnes* kamerák elötti hahótázására, *Jakab Péter* parizeres-piros aranyos jelenetére, *Gyurcsány Ferenc* mámoros pillanataira, *Fekete-Győr* agresszív kismalac momentumaira. Hogy mégis versenyben vannak, kizárólag külföldi szponzorai érdeme. Azok terelték egybe őket, és húznak most tizenkilencre lapot: vagy bejön, vagy nem jön be. Ha ez utóbbi, akkor tényleg égszakadás, földindulás várható a baloldalon, mert tizenhat esztendő hatalmon kívül bizony már több a kínos kategóriánál.

A Fidesz-kormány számtalan saját történetet mesélt el a magyar embereknek. Elmondta, hogy tizenkét év alatt gazdaságilag, politikailag olyan erős lett Magyarország, amelyre emberemlékezet óta nem akadt példa. A kormány története az is, hogy ha nem vigyázunk, és esélyt adunk az ellenzéknek, migránsok tíz- és százazrei özönlnek el az országot, ahogyan máshol is történt. Szintén a kormány narratívájában ismertük meg a járványkezelést. Tőlük tudjuk, hogy Európában a leggyorsabban lábaltunk ki belőle, és a fájdalmas veszteségek ellenére a magyar egészségügy nem roppant össze, ez pedig szintén a hatalmon lévők szakértelmét, tudását, felkészültségét dicséri. A legújabb történet pedig a pedofília intézményesítése elleni küzdelem, amely – szavazzon bárhova – minden magyar közös története, hiszen jószerével mindenkit érint.

Az ellenzék egyetlen témája, egyetlen története, hogy *Mészáros Lőrinc*. Hogy ennek a nagyívű programnak egyáltalán még valamennyi támogatója akad, szomorú látteleme a „másik Magyarországnak”, a politikát csak és kizárólag az irigységfaktorral méregető alacsony tudati és igény szintnek. Túl ezen, ha jobban belegondolunk, érthetetlen, hogy az ellenzéki pártok tizenkét év esztendő alatt semmilyen ajánlatot nem tettek a magyar társadalomnak. Az Európai Egyesült Államok és a felcsúti per ígérete magától értetődően nem saját történet, mert a valóságban, az emberek napi életében semmit sem jelentenek. Sem az életünk, sem a körülményeink, sem a jövőképünk nem lesz teljesebb ezekkel a saját történetnek álcázott utópiákkal. Saját történet hiányában a hazai baloldal csak kullog az események után, nem marad más számára, mint a kormányoldal tematikájára adott silány és kiszámítható válaszreakciók.

Mozgásterük persze lett volna. Ha például járványhelyzetben a nemzeti egységet erősítik. Ha a vírus első napján azt mondják, hogy ünnepélyesen félretesszük minden politikai érvet, a szakmaiakra összpontosítunk, megszavazzuk a rendkívüli intézkedéseket és a kormányoldal víruskezelési stratégiáját. Mi történt volna? A témát továbbra is a kormány viszi, az ő felségterületük marad, de erkölcsileg felmelljük az ellenzék. A jövő tavaszi parlamenti választás előtt mondhatták volna, hogy válsághelyzetben konstruktívan viselkedtünk, most viszont van jobb ajánlatunk a magyar társadalomnak. És miután bebizonyítottuk, hogy rövid távú érdekek helyett az emberek valódi problémáit választottuk, hallgassanak meg most minket, mert kitaláltunk valamit, ami szerintünk működik. Azt már csak zárójelben jelzem, hogy ehhez a soft politikához nagyszerűen passzolt volna az esetlen, de kedves közszereplő álorkájában viritó *Karácsony Gergely* (aki konfrontációban, kemény témák kezelésében egyáltalán nem a legjobb választás, mint láttuk az elmúlt hetekben).

A hazai ellenzék azonban ostoba. Zsigeri módon, fóbíásan gyölölik *Orbán Viktort* és rendszerét, és azt hiszik, hogy bármilyen szünet, bármilyen engedmény a permanens forradalomban az elmúlásukhoz vezet. Így aztán marad a rendezetlen viszony a koalíció szereplői között. Marad a kibeszélés, a betartás, az egymásra cáfolás, a fúrás-faragás. Persze, akár ez is elég lehet a győzelemhez tavasszal, csak hogy a választást az erő maximalizálásának

képessége döntheti el. Ha a fanatikus, elkötelezett baloldali választókon túli teret nézzük, mondjunk egyetlen okot, hogy az ingadozóknak miért kellene erre a határozatlan, arctalan, durcás, láthatóan tehetetlen ellenzéki konglomerátumra szavaznia! A hazai baloldalnak egyszer?en nincs honnan meríteni erkölcsi értelemben, átaludták a tizenkét évet, nem dolgoztak, csak óbégattak, bohóckodtak. Hamarosan kiderül, mire elég a nulla teljesítmény.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló